

no dei accepit. multiplicat et auget in docente. Se-
cundo est liberaliter condendus propter sequens emolimen-
tum et sufficientes. Maximum enim emolumentum est quod homo
fieri princeps amicitie dei. hoc autem facit bonus usus
sapientie. Quia de sapientia dicit Sap. vii. Amicos dei et pro-
phetas ipsa constituit. Et ibidem dicitur pariter supra Quo-
scilicet thesauro sapientie quod vult sumi. vicia faciendo quo ad se-
ipsum. et docendo quod ad alios. principes facti sunt ami-
cicie dei. **F** Et dicit Robertus bolgot super libro
Sapientie. lect. xvij. quod tria sunt genera hominum quod thesau-
ro scie sine sapientia non virtutur ad meritum. Quia sunt
sapientie oppositores. subversores. et abusers. Primi. n.
sunt sapientie oppositores. Opprimunt enim sapientiam quas
a deo acceperunt et ad proximorum edificatorem non ex-
ponunt. Et hiis similes sunt illi seruo maligno et pigro
quod acceptum talentum fodit in terram et abscondit pecu-
niam domini sui Mat. xxv. Et cum socii sui et conserui sui
venerunt cum suis lucris ad dominum duplicat. Ipse ac-
cessit cum talento et ait. Domine scio quod durus es. et me-
ritis vbi non seminasti. et congregas vbi non sparsisti. ti-
mens abij. abscondi talentum tuum in terra. et ait. Ec-
ce habes quod tuum est. De isto loquitur Chrysostomus. omne. xix.
opus imperfecti dicitur quod hec excusatio falsa. Dicit in-
quit seruus nequam. vbi non seminat meritum. Quis enim ho-
minum est vel gentiliu vel iudeorum quem non spiritualiter
sensibus adornavit. cui non dedit sciam boni et mali.
et cui non dedit posse fugere malum. et apprehendere
bonum si velit. Sicut inquit nullus est homo cui sit mi-
nus aliquod membrum corporis ad usum corporalem. sic
non est cui sit minus aliquis sensus vel potentia ad intel-
ligentiam boni et mali ad omne opus bonum facien-
dum quodcumque voluerit. hec Chrysostomus. Et vult exprime dice-
re. quod deus nulli homini deficit concedendo sibi sciam ne-
cessariam ad salutem si non aburat gratia sibi a deo conce-
ssa. et non opponat obicem per peccatum. Sunt ergo quedam
sub terra abscondunt talentum. quod scilicet notitia scripture
sacre et ecclesiastice discipline sub sollicitudine terre-
narum occupationum recondunt. vel sub deliciis et pigri-
cia carnis sue decoquunt. De tali dicitur Eccl. vii. Si vi-
xerit homo multis annis. et non viderit substantiam suam. De
dicit. Ego pronuncio quod melior ille sit abortivus. Quia
Eccl. xx. dicitur. Sapientia abscondita et thesaurus inuisus
que utilitas in vitiis. quasi. d. nulla. Et hoc est verum.
Non quantum ad propriam. Thesaurus enim inuisus non
sibi sed alijs valet. scilicet sapientia abscondita valet habenti
quantum ad actus vite contemplative. sed non valet alijs
per opera vite nostre active. ut dicit Nicolaus de lyra. Se-
cundo sunt quedam sapientes et tamen sapientie subversores. quod
quicquid verbis edificat. moribus expugnat. Et dato
quod interdum edificet. primum tamen in nullo promouet se-
ipsum. Cum enim dicitur Aristoteli. vij. de animalibus. quod apes cum
fecerint magnam copiam mellis in faucibus suis sugunt
de melle illo et se recreant de eodem. Et si non facerent.
mel illud corruperet. et de faucibus fieret aranea. Sic
moraliter persona ecclesiastica habet magnam copiam mellis
id est sciam sacre scripture que mellis comparatur. ps. cxvij.
Dulcia faucibus meis eloquia tua domine super mel os
meo. necesse habet alere seipsum de melle suo. Quod si non
fecerit mel suum corrumpetur. quod sciam in displicentiam
et penam conuerteret. et de faucibus fieret aranea. id est de ha-
bitibus scialibus venenose curiositates et vane. ut di-
cere possit quis. quod talis cum ps. Tabescere fecisti sic

aranea aiam meam. Et in alio ps. Anni eius sicut ara-
nee meditabantur vel operabantur super glo. que dicit. Me-
ditabantur anni. id est operabantur. quod sine fructu et utilitate
boni operis transferunt. Et ideo primo et principaliter de-
bet lrasus vti sapientia sua aut sciam ad deuotorem et re-
creatorem propriam. et postea ad alienas. Et hoc est quod
signanter dicit Eccl. ij. Hac ratus sum partem meam si
viterer labore. Dicit enim Aristoteli. de generatione prope
finem. quod es et stannum non bene miscetur ad invicem
Sed sicut lrasa coniunguntur. et in ore balbutientis vna lit-
tera sonat et alia evanescit. et es manet. Moraliter est
quod est metallum sonorum designat predicatorem eloquentem
am. et es quod apparet argentum et non est. significat con-
uersationis falsam appetentiam. Et ista duo nimis ma-
le miscentur in persona quacumque. et ideo cum ad examinem
dei ventum fuerit. nihil appetit nisi sonus doctri-
ne sine utilitate. sed cum argento. bene miscetur. quod vite
claritas et vbi sonoritas delectabiliter efficiunt mix-
turam. In cuius figura legitur Exod. xxxv. quod vbi im-
pleuit bestel spiritu sapientie et omni doctrina ad faciendum
opus in auro et argento et ere in iobus que requiruntur
ad sanctuarium templi. Hoc est moraliter. quod persona ec-
clesiastica se debet esse instructa quod operari sciat in au-
ro deuote contemplationis. argento honeste conuersationis.
et ere sonore predicatorem. Tertio sunt quedam
sapientes et sapientie abusers. et hiis sunt homines bene in-
structi. quod sciam applicat ad nocendum colorat falsa
excusant mendacia. impugnant vera. Et de vno dicitur ta-
li dicitur Eccl. xx. Qui multum virtutur vbiis ledit aiam suam.
Quis ista male virtutur diuicijs sapientie. Consi-
derat huius mendacium probant et falsas auctoritates alle-
gant ad propriam ostentationem et omnem predicatorem dissi-
munt. Talis si quis cum apostolo. ij. ad Cor. i. Qui
quod leuitate visus sum. aut quod cogito. super carne cogi-
to ut sit apud me. Et dico confidenter. quod talis vbi
leuitate. carnalitate. vel falsitate. Non sic fecerunt sa-
cti presbiteri qui nos precesserunt. Sed habentes thesauros sa-
pientie et scie sancte vixerunt. recte docuerunt. et de de-
fensauerunt. et ideo principes facti sunt amicitie dei.

De eadem dicitur. Sermo. ij.

Accesserunt ad ibesum
pharisei et interrogauit eum vno ex illis le-
gisperitis tentans eum. Quis quod est mandatum
magnum in lege. Mat. xxij. **E** Experiencia quidam
na hactenus ostendit. quod luxi accedunt ad oues non bo-
na intentione sed mala. Mala intentione sua in hoste
dunt. quod si possent totum gregem ouium dilaniare et occi-
dunt. quod super Aristoteli. li. animalium. tota natura luporum totam
nature ouium insidiat. Et idem dicit se legisse in libro
quodam. quod cordula facta de intestinis lupi adiecta
chorde cythare facte de intestinis ouis eam destruit
et corrumpit. Sicut pluma aquile adiecta plantis cor-
lube eas decorat et corrodit si diu in vno loco di-
mittuntur. Spiritualiter quidem per lupos subandi scri-
bas et phariseos qui semper appebunt in vestimentis ouium
id est blandis verbis. sed intrinsecus erant lupi rapaces
Mat. vij. Sed per oues intellige christum et discipulos.
quod christus tanquam ouis ad occisionem ductus est. et non ape-
rit os suum. Isa. liij. Isti igitur rapaces lupi. id est phari-
sei nunquam accesserunt ad christum bona intentione. sed semper
per mala. ut vel saltem dilacerarent famam eius vbiis de-